

¶ De moribus Leonis ipse de xl.

Iphica dilectissimi doctrina nos ammonet ut deponentes veterem
 hominem cum actibus suis de die in diem sancta iuvenatione renouemur
 Si enim dei templum sumus et mentium nostrarum spiritus sanctus habitator est
 dicente apostolo vos enim estis templum Dei uiuum, multa uigilantia
 nobis laborandum est ut cordis nostri habitaculum tanto hospitio non
 sit indignum. Et sicut in domibus manufactis laudabili prudentia est
 diligentia ut si quod aut infusione ymbrum aut turbine prellarum uel
 ipsa fuit antiquitate corruptum, ita in integrum cura restituat, ita
 uigi operi sollicitudine precamur, ne quod in nobis animus compositum ne quod
 inueniat immundum. Quis enim edificium nostrum sine ope sui non subsistit
 tant operibus, nec fabrica nostra possit esse totum nisi ei protectio
 ipsius auditoris, trique conabiles lapides sumus et uina maceratis
 sic nobis auctoritas nostri extruit manum, ut non operis suo eam is qui
 reparatur opetur. Ore igitur dei obuia se humana non subtrahat, nec ab
 illo bono fine quo non per bona esse desinat, aut si quod sibi impossibile
 aut arduum in mandatorum effectibus exipit, non in se remaneat sed ad
 adiuuante recurrat, qui ideo dat preceptum ut exaltet desiderium et
 preter auxiliu. dicente propheta facta in dominum cogitatum tuum et ipse te
 enutriet. An forte asperum tam insolentis superbit et ita se ille sum ita
 immanitatis esse presumit ut nullus iam renouationis indigeat? fallit
 prope illa persuasio et nimia uanitate veterascit, quippe iter scriptura
 nobis huius uite ab omni se uulnere se credit immunum. Plena omnia peccatis
 plena sunt laqueis, intant cupiditates ipsorum, illecebre, blandunt
 surra dampna deterret. Amare sunt obloquendum lingue nec se
 uerana sunt ora laudantium. Inde seuit odium, hic decipit mendax
 officium, ut facili sit uitae discordie quod declinat fallacem. In ipso
 aut utribus obtinendis tam dubia modis et tam incerta discreto est
 ut si quis iter bonorum malorumque dicit confirmat, subtilissimi discrimi
 nis potuit seruare mensuras. difficile sit ut bene sibi consuetudine
 probitate obiectantem lingua non mordeat, et iniquos euadat
 obprobria non amica est consuetudine nostra. Nam cum ad ipsas res ipsalium
 uarietate cogitatio humana conuertit, quippe se opponit caligines
 quibus plurimum opinionum obortunt errores, ut de obiectis contrarios sumat
 matiam querelam. Nam licet omnium fidelium corda non dubitet nullis
 mundi querelibus nullis temporibus prudentiam abesse diuinam, nec

de stellay p̄tate q̄ nulla ē scl̄arū negotioꝝ pende ꝓucta. s; equis
sio et demētissio sūm regis arbitrio cūcta disponi. qm̄ sicut sp̄
tū est vniūse vie dñi m̄ia et vitas. tñ cū quedā nō sc̄d; desidia
nēa p̄cedūt. et sub huānā errore iudicij sup̄ior ē plerūq; iūq;
causa q̄ iust. viciū n̄m̄is atq; ḡignū est vt enā magnos
aiōs ista cōtinat et m̄ aliq; d̄. Ilicite accusatiois murm̄ ipellat
Siquēdē istis varietatib; enā excellentiss. ꝓph̄a dauid vsq; ad
p̄nūm se turbati ꝓphet̄ et dicit. Mei at̄ pene moti sunt pedes
pene effusi sūt gressi mei. q; zelaū m̄ p̄cc̄orib; pacē p̄cc̄orū vidēs
Vñ q; paucorū est tam solida fortitudo vt nulla tequalitatē ꝓ
turbanoē quancant. et multos fidelū nō adūsa tñ s; et sc̄nda
corrūpāt. sanandis vultib; q̄oz huāna iſirmitas sanant. d̄. li.
gens ē adhibenda curatio. Ideo enī de p̄nūis quib; mūdus hic
plenus ē quedā breuit̄ paueri. vt dicente s̄ptura quos ḡlabitur
casti se habē cor aut mūdū cē a p̄cc̄o. oēs sibi. itelligāt delictorū
indulgentiā et rep̄anois n̄tariā cē medianā. Qñ at̄ dilassi
oportum; ad remedia diuina recurrim; q; cū ip̄a nobis sanā
redēp̄anois n̄re t̄pm̄ lege referunt. Que vt dignū celebem;
saluberrē nos et¹⁴ dieꝝ ieiunio ꝓparem;. Nō enī h̄n̄ tñ qui
ꝓ mortis x̄pi resurrex̄om; q; m̄stā. in nouā vitā baptismo sui
raḡnante venturi. sed enā oēs ꝓꝓi renatorū et vltiē et n̄tariū
ꝓs̄dū sibi hui; s̄ct̄icatiois assumūt. illi vt q̄ nodū h̄nt accipiāt
isti vt ac̄pta custodiāt. Dicente nāq; ap̄lo qui stat videat ne
cadat. nemo ē tanta firmitate sufful; vt de stabilitate sua
debeat cē feruic;. Utamur ḡo d̄l̄t̄issimi saluberr̄i t̄pis vene
rabilib; iſtitutis. et sollidori cura cordis n̄i speciosa tergam;
Gr̄at̄iūq; enī caste et iuste mōd̄is her̄ vita ducat. quodā tñ
vultū terrene cūsaatiois asꝓgitur. et n̄tor̄ mentū ad dei
ymagnē cōditay. nō ita fumo toꝝq; vanitatis alienus est. vt
nulla possit forde susari. et nō s̄ꝓ indigeat expoliri. qd̄ si enī
autissio aiō n̄tariū est. q̄nt̄. illis ampliq; ē expetendū.
Quos caritate debita cōmonem; vt nō ideo sibi met̄ blandiāt
q; nobis cons̄nē singlorū parere nō p̄nt. cū oculos dei simul vniūsa
tenētis. nō abdita locorū nō parietū septa secludāt. nec solā ei
acta et cogitata. verū et agenda et cogitanda sint cogitata. **I**ta

go scia sumi iudicab. iste e tremenda aspacio cu puu e oē solidu
 et appu oē secretu. nu obstrua clarēt. muta vident. silencia cō
 fitetur. et sine voce mēs loquit. Nemo panāz bonitatis dei de
 pccōy suoy ipunitate atēpnat. nec ideo istū estimet nō offensō
 q̄ necōi est exptus iratū. Non sūt longe vite mōdōs nōduae.
 nec diuina ē licentia isipuentā voluntatū. in etray dolore tū
 situra penay. si dū iustina suspendit p̄mē mediana nō querit
 confugiam⁹ g° ad p̄ntē vbiq̄ mīaz dei. et ut srm pascha dñi
 digna obseruāna celebret victor se fidelū corda fr̄sirent
 Mitescat seuiua māsuēscat iracūdia. remittat sibi. iūcē oēd
 culpas iūcē suas. nec exactor sit vmdā qui petitor ē verme. Di
 centes em̄ dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittim⁹ de
 bitorib⁹. nōis durissis nos vmdā illigam⁹ nisi qd̄ p̄stentur
 implem⁹. Vñ si oīomō hūm⁹ satisfactūm pactū nō tota sui dīa
 one seruam⁹ est. nūc salte sp̄nāz suā vnuq̄sq̄z ignoscit. et ali
 em̄ ignoscendo delicta. abolitionē suoy obineat p̄ccōy. Di
 cente nāq̄ dño si dimiserit hoībz p̄ccā eoy dimittet vobis et
 p̄i vī qui m̄ celis ē. nō longe ē ab vnoquoq̄ qd̄ volat. cū de be
 nignitate supplias smā pendeat iudicant. qui hūanay p̄ad
 mōis et iustiy auditor. equitati sue de nra lenitate p̄scribit
 vt nō habet in eos ius seueritatis. quos nō inuenit sp̄idos
 vltimō. Clemētes at̄ et mites aīes cū largitas decet. 110
 Nichil em̄ est dignū q̄ vt homo sui sit auctor imitator. et scdm̄
 modū p̄p̄ facultatē diuinū sit op̄is exautor. Nā cū alim⁹ esu
 rientes vestrū nudi fouent infirmī. nōne auxiliū dñi man⁹
 explet m̄stri. et benignitas serui man⁹ est dñi. qui cū ad ef
 fedus nūc sue adiutore nō egeat ita suā oīpotēna tēpauit
 vt laborib⁹ hoīm p̄ hoīes subieueret. et merito deo grē refer
 rent de pietatis officijs. nūq̄ opa viderēt in faūlis. P̄pter
 qd̄ ip̄e dñs dixit suis ait. Sic luceat lumen vīrū corā hoībz
 vt videntes opa vīa bona magnificēt p̄m̄ vīrū qui est i
 celis. Per xpm̄ dñm̄ nēm

Itē ex sermone eiusdē de ephā dñi
 Considerātes dilīssi mēffabile dīnoy munere largitate
 coopatores sim⁹ grē dei opantis in nobis. Nō em̄ dormiētib⁹

puerit regnū dei. nec oco desidia q̄ torpentibz bñtudo et m̄tatis in
geritur. S; q̄a sciat aut aplis si cōparant et glōrificabunt illa no
bis currenda ē via quā ip̄e dñs se cō testat est. qui nobis nullis
opm meritis suffragantibz. et sacro spuluit et exid. vt in adop
tione vocatos p̄ illud p̄uehēt ad salutē. p̄ hoc m̄bi et ad laborē
Hic at labor: dulcissim p̄ns filijs et bonis seruis. nō solū nec asp
ner onerosus. sed enā suavis et leuis ē dicente dño. Venite ad
me oēs qui laboratis et onerati estis. et ego reficā vos. Tollite
iugū meū sup̄ vos et discite a me q̄ m̄tis sū et hūilis corde. et
iuuemetis requē aīabz v̄ris. Iugū enī meū suauē est et onus
meū leue. Nichil enī dulcissim arduū. ē quilibz nichil asperū
m̄tibz. et facile oīa p̄cepta veniūt in effrū. qm̄ et grā p̄tendit
auxiliū et obīa molit̄ imp̄iū. In tonat̄ enī cordie auribz n̄ris
eloqua dei. et oīs homo quid dñe iustiae placeat scire cōmunt̄
Sed q̄a iudiciū illud quo vnusquisq; recipiet put̄ gessit siue bonū
siue malū. iudicatur. pacia et bonitate differet. ip̄m̄tate sibi
iniquitatis infidelit̄ corda p̄mittit. et putat̄ quānoy actuū qua
litates ad diuine p̄uidenae nō p̄tne cēsurā. q̄i nō euidētis
simis supplicijs plerūq; male gesta p̄lectant̄. aut nō sepe celestiu
cōmnaconū terror oīdat. quibz vtiq; et fides monet̄ et infide
litas increpat̄. Inter hec at p̄manet sup̄ oēs benignitas dei
et nulli infidiaz suā denegat. cū indiferece vnūisq; bona mul
ta largit̄. eosq; quos n̄ito subdēt p̄m̄b. maḡ vult iuitae bene
ficiē. Dilaco enī v̄m̄dāe dat̄ locū p̄m̄e. Nec dīa p̄t nulla ibi ē
v̄lao vbi nulla est cōuersio. q̄a mens dura et ingrata iam sibi
ip̄a suppliciu est. et in cōf̄sā sua patit̄ quāt̄ dei bonitate
differet̄. Non ita q̄o delinquentes p̄m̄ā delēant̄ vt illos in sub
actibz vite huius gimo iueniat. qm̄ in inferno nulla correpcō ē
nec datur remediū satisfactoris. vbi iam non sup̄est actio vo
luntatis. dicente p̄ph̄a. Qui nō est in morte qui m̄cōr sit tui
in inferno at q̄s cōf̄itabit̄ tibi. fugiant̄ noxie voluptates. in
ca gaudia. et desidia iam iāq; p̄itura. Quis fr̄cis ē q̄ vnitas
ea m̄desinent̄ aipe. q̄ enā si nō deserāt deferenda sup̄. Amor verū
definētiū ad corruptibilia t̄tifferat̄. et ad sublima vocatus
aīmus celestibz delētur. Cōfirmate amonans cū sc̄is anḡlis

intrare in civitate dei cuius nobis spondet habitatio. et p̄nar
 chis p̄phis aplis m̄ribz foran̄z. Unde et illi gaudent inde gau
 dete. **H**oc divinas cupisate. et p̄ bonā emulacionē ip̄oz
 suffragia ambite. Cū quibz enī nobis fuit foran̄ Deuonōis
 erit et cōio dignitatis. Dū itaqz ip̄us vobis ad mādata dñi
 dilāssimū sicut lūaria in hoc mūdo. **S**unt lucerne mentū
 māz sp̄ ardentes. et nichil resideat v̄bz in cordibz t̄bzrosū
Cū sicut ait aplūs fuisstis aliqñ t̄bzre nū aut lux in dño
 vt filij lūis ambulate. **I**mpleatqz in vobis qd̄ i trū magoz
 ymagie pressit. et sic luceat lux v̄a corā hoībz vt videntes
 v̄a opa bona magnificēt p̄m v̄m qui in celis est. **S**icut
 enī magnū p̄m̄ est nū inter gentes p̄t malos xp̄ianos
 nomē dñi blasphemāt. ita magnū pietatis ē meritū. cū
 idem in s̄a zverfanoē seruoꝝ suoꝝ b̄ndicit. cū est honor
 et gloria in sc̄la selōꝝ Amen

¶ Ex instituto p̄m libro q̄to

Iunt imensa gl̄a fidelit̄ seruicēbz dño. ac sc̄dm̄ īstītuōis eīꝝ
 regulā ei coherentibz requirit̄ in futuꝝ. ita pene graussit̄
 p̄parant̄ h̄ns qui tepide eā negligētqz fuerit exenuti. et sc̄d̄
 hoc qd̄ p̄fessi sūt. vel qd̄ ab hoībz esse credunt. firūs est zgruos
 s̄tatis eīdē exhibē negligēt. meliō ē enī sc̄d̄ s̄p̄tūē s̄m̄z
 nō vouē quēqz q̄ vouē et nō reddē. et maledic̄bz qui fant
 opus dñi negligent. **I**deo igit̄ a nobis diuinit̄ē resitatū es
 nō qz tuā vel om̄i salutē nō toto desido n̄p̄amqz amplecti
 et h̄ns qui ad xp̄m̄ cōuertī n̄p̄ūt enā p̄ul̄ oriturē nō opteꝝ
 sed ne tamē recipietes. et nos apud deū leuitatis. et te reū
 ḡuozū supplicij facēmqz. si ad p̄ns facile susceptij nec pondꝝ
 h̄uz p̄fessiois itelligēs. vel destitutor post her vel tepidꝝ exti
 tisset. **C**ōbrē ip̄az causā abrenūncatōis debes i p̄ms agnosce
 qua p̄p̄ā qd̄ te cōueniat agē ex eīꝝ rōne manifestij īstītuōis

¶ Abrenūncatio nichil ē aliud q̄ crūis ac mortificatiōis in
 dirū. **I**deoqz nouis hodierno die te h̄uic mūdo et actibz ac